

[Poul Møller.]

har man ikke gjort det, for hvis moderen ikke faktisk forsørger barnet, gælder det ikke, så må moderen ikke få pengene, så skal det være den, der faktisk forsørger barnet, der skal have dem. Jeg kan love de ærede medlemmer, der er kommunalfolk, at hvis de skal realisere og praktisere denne bestemmelse, får de kontorer ude omkring i deres kommuner, som er større end de kontorer, de i dag har til udbetaling af aldersrente, idet det drejer sig om mange flere mennesker, nemlig samtlige mødre her i landet.

Jeg skal herefter gøre nogle bemærkninger til den højtærede finansminister, som var lidt ked af, at der ikke var fremsat forslag om udgiftslettelser. Regeringen er velkommen til at komme med sådanne forslag, og hvis regeringen og den højtærede finansminister gør det, skal de så sandelig også møde støtte i det konservative folkeparti, et parti, der særdeles gerne vil give støtte til enhver fornuftig lettelse i de offentlige udgifter.

Den højtærede finansminister gjorde først nogle bemærkninger om tilskudsfonden og sagde igen, at vi ikke fra oppositionens side havde forstået, hvilket fint system der egentlig gemte sig bag disse lovforslag. Det er muligt; men det kunne tyde på, at det ikke var særlig enkelt og klart, for vi har nu haft 8—9 dage til at læse på det, og jeg kan ikke nægte, at jeg fortsat mener — også efter den sidste udredning, som den højtærede finansminister kom med her fra talerstolen — at denne tilskudsfond vil samle nogle beløb, som vil gå ind i den almindelige statshusholdning, som vil blive lånt af staten til den daglige husholdning, således at staten, når beløbene skal anvendes efter deres formål, må udrede disse penge til tilskudsfonden. Dette kan den på et tidspunkt, hvor konjunkturerne er dårlige, hvor enten arbejdsløsheden er stor eller landbrugets forrentningsprocent er lille, kun gøre ved tvangsudskrivning, ved at optage dyre statslån og derigennem suge fra investeringskapitalen eller ved at forøge beskatningen. Men den højtærede finansminister siger måske, at det overhovedet ikke er meningen, at disse penge skal anvendes i statens husholdning, det er ikke meningen, at det skal gå med dem som med

motorfonden eller den kommunale udligningsfond, og så kan sagen måske ligge noget anderledes.

Med hensyn til opkrævningen af skatten til den kommunale tilskudsfond siger den højtærede finansminister, at kommunerne ikke på grund af denne vil føle sig foranlediget til at slække på sund økonomi, idet alle skatteborgere med under 20 000 kr. i så fald vil få en skatteforhøjelse, som de ellers ikke ville få. Det er fuldstændig rigtigt. Men et forslag som dette, der siger, at alle borgere med over 16 000 kr.s indtægt — i hvert fald hvis de bor i kommuner, der har under den gennemsnitlige skatteprocent — skal have en ensartet skatteprocent, vil dog i sig selv tendere imod, at kommunen kan føre en mindre selvstændig skattepolitik. Det er det samme problem, vi har med erhvervsskatten i dag. En af erhvervsskattens hovedskavanker er, at den forhindrer kommunerne i at føre en selvstændig skattepolitik. De store omegnskommuner hemmes i deres selvstændighed; hvis de muliggør en skattelettelse, får deres borgere ikke fuld glæde af den; glæden går til andre kommuner, for borgerne skal betale en større udligningsskat, en større differenceskat. Det, der sker her, er, at erhvervsskattens principper strækkes ud over hele landet. Det vil altså sige, at man prøver på at slukke ilden med benzin. Man får en fælles kommunal beskatning for hele landet, hvor man tenderer imod en ensartet beskatning for indkomster over 20 000 kr. Nu ryster den højtærede finansminister på hovedet; men den højtærede finansminister kan dog ikke påstå, at man ikke tenderer mod en ensartet beskatning af indtægter over 20 000 kr. med dette forslag? Det er rigtigt, forstår jeg på den højtærede finansminister, når jeg ser på hans kloge hoved. Når man gør det, er tendensen den samme som den, der ligger i erhvervsskatten i dag, og som medfører, at kommunerne føler sig mindre animeret til at tage fat på deres egne skatteproblemer, fordi de ved, at en del af borgerne ikke vil få glæde heraf.

Jeg skal så gøre nogle bemærkninger om fradragsretten. Jeg har ikke hævdet, at skattelovskommissionen ikke har tænkt sig om i denne sag. Jeg har hævdet, at skattelovskommissionen overfor befolkningen, overfor os, der er læge, os, der skal læse